

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 97:

Forslag til folketingsbeslutning om handicapvenlig indretning af Christiansborg.

Af Tinning (VS) m.fl.

(Fremsat 11/2 86).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Boligministeren (Thor Pedersen):

Det fremgår af bemærkningerne, at det foreliggende forslag skal være med til at sikre, at planerne om indretning af særlige faciliteter for handicappede i løbet af sommeren 1986 ikke indskrænker sig til indretning af et par handicaptolletter, men at der sker en gennemgribende handicapvenlig indretning af folketingsbygningen. Jeg finder, at forslaget er meget velment og helt klart har et rigtigt sigte.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at boligministeriet allerede i sommeren 1985 gik aktivt ind i forhandlinger med folketingets præsidium og bolig-, motor- og hjælpemiddeludvalget, der er den officielle organisation på området, om forslag til forbedring af mulighederne for handicappedes færden på Christiansborg. Jeg kan oplyse, at vi har haft det bedste samarbejde med bolig-, motor- og hjælpemiddeludvalget og er blevet enige om en plan for en handicapvenlig indretning af Christiansborg.

Jeg skal bl.a. nævne, at der vil blive udført udvendige rampeforbindelser fra invalideparkeringspladser til handicapindgangen. Ved indgangen vil der blive etableret klokke eller servolink med forbindelse til vagtstuen, hvorfra handicappede vil blive ledsaget til bestemmelsesstedet. Der anskaffes kørestole til brug for dårligt gående, og med elevatorer vil der være forbindelse til en reserveret loge i folketingssalen.

Endvidere vil der blive etableret to handicaptolletter på forskellige etager samt opsat diverse gelændere m.v.

Det væsentlige er, at arbejderne vil blive afsluttet inden folketingets åbning i oktober 1986 og skulle tilgodese de ønsker, som bolig-, motor- og hjælpemiddeludvalget har haft for at lette handicappedes adgang til

folketinget. Jeg vil gerne præcisere, at jeg ønsker, at samarbejdet med bolig-, motor- og hjælpemiddeludvalget videreføres, så vi løbende kan imødekomme de handicappedes ønsker.

Det er således meget positivt, at jeg kan afvise beslutningsforslaget som overflødigt.

Svend Andersen (S):

Jeg vil først sige, at man måske kan undre sig over, at dette beslutningsforslag er fremsat. Det er jo ikke normalt, at vi her i folketinget diskuterer indretning af en bestemt bygning. Men lad mig så sige om intentionerne i det, at vi selvfølgelig er positive over for det, der ligger i forslaget.

Vi forventer da, at man ved denne bygnings indretning som ethvert andet sted efterlever de henstillinger og retningslinjer, der er udstedt af de enkelte styrelser. Derfor forventer vi selvfølgelig, således som det også fremgår af boligministerens redegørelse her, at der bliver taget hensyn hertil.

Men hvis forslaget skal forstås som en yderligere understregning og en opfordring til præsidiets eller til udvalget for forretningsordenen, som måske skal behandle forslaget, deltager vi selvfølgelig gerne i opfordringen, og vi forventer, at vi får et positivt resultat ud af det.

Birgit Fogh-Andersen (KF):

Vi er naturligvis også meget positive over for, at folketinget nu skal gøres mere handicapvenligt. Vi betragter dette beslutningsforslag som en form for efterrationalisering, for der er jo allerede en hel masse i gang.

Jeg synes samtidig, det er godt at vide, at ingen personer med handicap – det være sig gangbesværede eller kørestolsbrugere – nogen sinde er gået forgæves, når man har ønsket et besøg i folketinget. Vi har en række meget hjælpsomme folketingsbetjente, som altid har stået parat. Men vi finder det ret og rimeligt, at der nu sker nogle forbedringer inden for området.

Jeg synes også, det er rart, at der er sket en virkelig holdningsændring i samfundet over for vore handicappede. Man kan sige, at det er for tidligt at læne sig tilbage i stolen og sige, at vi er færdige, for der er vel et stykke vej igen, inden vi kan sige, at handicappede har de samme muligheder som vi,

[Birgit Fogh-Andersen]

der er sluppet lidt lettere. Men en holdningsændring er der i hvert fald sket. Vi ser det jo også ved nybyggeri, hvor man ikke ville drømme om at bygge offentlige og andre bygninger uden at tage hensyn til handicappede.

Det stiller sig noget anderledes, når der er tale om et gammelt slot, som dette hus jo er. Man kan vel ikke nå de optimale løsninger, men jeg synes, at vi er kommet langt med de ting, der er ved at ske her, med de udmærkede nye elevatorer, som har automatisk døroplukning, osv. De brede stentrapper, som der er både ude og inde, må være at sammenligne med forhindringsløb, når man skal frem og tilbage, i hvert fald i stueetagen, men de er jo ikke sådan at lave om på. I de ting, der er på bordet, og som skal være i orden inden oktober, er der tale om virkelige forbedringer – og ikke kun om handicaptoiletter, som selvfølgelig også er en vigtig ting. Jeg synes, at folketingskommissionen med ejendomsdirektoratet har tilstræbt at imødekomme handicapforeningernes ønsker, så vidt man har kunnet. Og det synes jeg er noget meget godt.

Der er dog en ting, jeg er opfordret til at sige, nemlig at vi i folketingskommissionen har nogle medlemmer, som har et hørehandicap. Det er ikke noget problem her i salen, for her har vi jo indlagt teleslynge. Men hvis vi skal videre i forbedringer – og det synes jeg vi skal – så var det rigtigt, at vi også så på de forskellige mødelokaler. Der er virkelig tale om nogle problemer for nogle af vore medlemmer. Det er så hermed sagt.

I øvrigt er vi helt indstillet på at være meget positive over for enhver forbedring, der kan lette handicappede. Jeg tror også, at vi vil opleve, at der kommer flere herind, hvis vi har noget bedre at tilbyde.

Bente Nielsen (V):

Vi kan vel alle være enige om, at alle – også handicappede – skal have adgang til folketingskommissionen og til Christiansborg i øvrigt. Derfor finder jeg også, at de ændringer i adgangsforholdene, som boligministeren netop har beskrevet er ved at blive iværksat, er en ganske god begyndelse, så jeg skal ikke gentage alle detaljerne her.

Jeg håber, at det samarbejde, der her har været mellem boligministeriet, folketingskommissionen og

de handicappedes organisationer, kan fortsættes, sådan at man, hver gang der sker indretningsmæssige ændringer her i huset, kan tage de handicappede med på råd og vil lytte til deres ønsker om, hvordan de vil kunne få det lettere. Det skal være min opfordring til boligministeren og til folketingskommissionen, at man hele tiden samarbejder med de handicappede om en løbende bedre indretning for dem her i huset.

Ruth Olsen (SF):

Selvfølgelig synes SF, at folket skal have adgang til folkets hus. Her i det, som skulle være demokratiets højborg, skulle alle have mulighed for at komme ind og se og høre, hvad deres repræsentanter kan finde på at sige. Jeg var også af den overbevisning, at det var netop her i sommer, at de ting skulle løses, men så fik jeg at vide af andre, der kender huset her bedre end jeg, at her plejer man ikke at kunne løse mere end ét lille problem ad gangen. Så det kan da godt være, at det alligevel er nødvendigt, at vi vedtager det skub i form af sådan en beslutning.

Estrup (RV):

Dette er jo en tyvstart på en debat, vi skal have i morgen omkring en række handicapforslag, og det synes jeg der er noget symbolsk i, hvilket jeg hilser velkommen. Det er en markering af, at vi også herinde vil indrette os så vidt muligt handicapvenligt.

Jeg opfatter forslaget her – som vi jo måske ikke kommer til at arbejde med i boligudvalget – som et signal til præsidiumet og udvalget for forretningsordenen om, at man ønsker, at der virkelig tages fat på problemerne i så vidt et omfang, som der er givet udtryk for det. Det kan jeg erklære mig enig i, og det synes jeg er en god ting. Jeg synes også, at boligministerens redegørelse tydede på, at der allerede var godt hold i, hvordan problemerne skal løses. Jeg opfatter altså i nogen grad dette som et forslag, som vi egentlig ikke behøver at vedtage, men som vi skal kommunikere videre, hvorved vi kan sikre, at det fører til det nødvendige resultat.

Jeg vil afslutningsvis erklære mig enig i det, som fru Birgit Fogh-Andersen sagde om, at vi nok skal passe på ikke at koncentrere os alene om bevægeshandicap. Der er også noget med både syn og hørelse, som

[Estrup]

det vil være rimeligt at overveje i denne sammenhæng, sådan at vi over en bred front får taget fat på problemerne. Men intentionerne i dette forslag er vi altså helt enige i.

Pia Kjærsgaard (FP):

Vi skal jo, som det er fremført, i morgen have en lang række forslag vedrørende handicappede til debat her i folketingssalen. At disse forslag skulle indledes med dette forslag, finder jeg måske nok – som jeg også opfatter at de andre ordførere mener det – er en smule overflødigt. At starte en ny handicapdebat med at foreslå handicapvenligere forhold i dette hus kan være seriøst nok, men mon ikke også VS er opmærksomme på, at der er mange andre steder, hvor der burde sættes ind, før man tænkte på Christiansborg. Vi har mange forskellige besøgende, og det er jo rent faktisk muligt for handicappede – og her taler vi primært om kørestolsbrugere – at komme inden for murene.

Jeg er glad for boligministerens omtale af servolink. Kaldeanlæg, som man kan sætte op ved indgangene, har vundet godt frem herhjemme og har gjort hverdagen lettere for de handicappede. På den måde kan den handicappede tilkalde en hjælpende hånd fra vagten. Under den seneste handicapdebat nævnte jeg også servolink ved alle offentlige institutioner, uden at det lød til, at den tidligere socialminister var særlig interesseret. Jeg håber så, at den nuværende måske er det. Måske kan det lykkes denne gang. Det er der jo noget der tyder på.

I det hele taget vil jeg også erklære mig tilfreds med den omtale, boligministeren gav af de ændringer, der forhåbentlig skal finde sted her i huset.

Tinning (VS):

Jeg er glad for, at jeg kan starte med at sige tak til ministeren og tak vel egentlig til alle ordførere. Jeg er ikke enig med ministeren i, at forslaget er så glimrende, først og fremmest fordi det er overflødigt, og jeg vil godt forsøge at forklare det lidt nærmere.

Fru Birgit Fogh-Andersen var inde på noget afgørende, og hr. Estrup var inde på det samme. Når vi snakker handicapvenlige indretninger, drejer det sig måske i første omgang kun om fysiske handicap – og ikke om psykiske handicap – men i hvert fald om alle

fysiske handicap, altså ikke kun om bevægelseshæmmede. Det drejer sig heller ikke kun om muligheden for at få adgang til bygningen for handicappede. Det drejer sig også, sådan som vi har tænkt forslaget, om muligheden for at fungere i det her hus som handicappet, hvad enten det nu er som medlem, eller det er som sekretær eller ansat på en eller anden anden måde.

Min konklusion på det her er – jeg synes ikke, der er nogen grund til at trække debatten så forfærdelig meget i langdrag – at et første fornuftigt skridt nok vil være at høre boligministeren: hvilke krav er det, boligministeren mener skal være opfyldt, før vi kan tale om en egentlig handicapvenlig indretning af Christiansborg? Og lad os så snakke konkret om, hvorvidt der er mangler i det, sådan som vi ser det. Jeg er enig i det problem, som fru Birgit Fogh-Andersen pegede på. Ind imellem kan man måske polemisk sige, at det kan være en fordel at være hørehammet som medlem af folketinget, men størst fordel er det selvfølgelig, at man selv kan bestemme, hvad man vil lytte til, og hvad man ikke vil lytte til. Det er klart, at det er uantageligt, at der faktisk er problemer for tingets medlemmer med overhovedet at høre, hvad der bliver sagt. Det må være sådan, mener jeg, når vi snakker handicapvenlig indretning af Christiansborg, at det skal være muligt at fungere i folketinget, hvad enten man har problemer med syn, har problemer med hørelse, er bevægelseshandicappet eller har andre handicap. Det er ikke muligt i dag, det ved vi. Jeg mener heller ikke, at det vil være fuldstændig muligt med opfyldelsen af de forslag, som boligministeren omtalte. Jeg synes, det var nogle gode ting, og jeg er glad for, det bliver gjort. Vi var da godt klar over, at man havde taget nogle skridt i den rigtige retning.

Det giver mig lejlighed til at sige, at med dette forslag har vi, som hr. Estrup omtalte, ønsket at sende et signal. Vi har ikke ønsket at gå ind i en partipolitisk kappestrid om, hvem der nu kunne stille sig frem og være mest handicapvenlig; det mener vi sådan set er ligegyldigt.

Til sidst skal jeg bare give et svar til fru Pia Kjærsgaard. Vi er helt enige i, at der er masser af steder rundt omkring i samfundet, hvor der burde gøres noget for at indrette samfundet mere menneskevenligt og dermed

[Tinning]

også mere handicapvenligt. Når vi har valgt at hive Christiansborg frem, så er det, fordi vi synes, at når man har så mange gode ideer og fine forslag og forestillinger om, hvordan alting burde indrettes, så er det altid en god idé at starte dér, hvor man selv er. Og vi og alle de handicappolitiske ordførere, som sagde mange gode ting under den seneste handicappolitiske debat, har vores daglige gang her. Vi ønskede at sige: kan vi komme et skridt videre og få alle de mange gode ord omsat i positiv vilje til at indrette den bygning, vi færdes i, handicapvenligt, så det både er til at komme ind i den, til at være i den og til at arbejde i den, også for folketingsmedlemmer?

Men som sagt: det er ikke afgørende for os at få det her beslutningsforslag buset frem til en vedtagelse. Vi tror, det er en god idé, hvis alle interesserede kigger på, hvad det er for forslag, der foreligger fra boligministeriet og bolig-, motor- og hjælpemiddeludvalget. Er der andre forslag, som der kunne være grund til at putte ind, så gør vi det, og så er, om jeg så må sige, den potte ude.

Boligministeren (Thor Pedersen):

Jeg skal ikke føre noget negativt ind i denne positive debat; men der var et spørgsmål til boligministeren om, hvilke krav boligministeren stillede til en handicapvenlig indretning. Svaret er helt klart: boligministeren stiller ingen krav, men har kun det ene ønske, at vi skal opfylde de krav, som de handicappede har til en venlig indretning af Christiansborg.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udvalget for forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 198:

Forslag til lov om ændring af lov om ferie og medhjælperloven.

Af Ole Vagn Christensen (S) m.fl.

(Fremsat 11/3 86).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Det foreliggende lovforslag er en praktisk taget uændret genfremsættelse af et forslag fra sidste folketingssamling. Det går ud på at føre medhjælpere, først og fremmest ved landbruget, ind under ferieloven. De har hidtil været undergivet de særlige ferieregler i medhjælperloven.

Ved førstebehandlingen i 1984 var det regeringens opfattelse, at det ville være betænkeligt at ændre retstilstanden, når de, der bruger medhjælperloven, dvs. medhjælperne og deres arbejdsgivere ifølge de oplysninger, som De danske Landboforeninger og Dansk Landboudom har givet, er godt tilfredse med, som den fungerer i praksis. Regeringen kunne derfor ikke støtte forslaget.

Den daværende arbejdsminister tilvejebragte et meget fyldigt materiale som besvarelse af arbejdsmarkedsudvalgets mange spørgsmål. Udvalget afgav ikke betænkning, så jeg forudsætter, at det tilvejebragte materiale kan benyttes under en fornyet udvalgsbehandling, men jeg er naturligvis til rådighed med yderligere oplysninger, som udvalget måtte ønske tilvejebragt.

En af de fordele ved medhjælperlovens ferieregler, som De danske Landboforeninger og Dansk Landboudom har fremhævet, er, at medhjælperloven giver de unge medhjælper ferie det første år, hvor de ellers ikke har optjent ret til ferie og feriegodtgørelse. Det har forslagsstillerne været opmærksom på ved genfremsættelsen. I bemærkningerne til lovforslaget fremsætter de ønske om et hurtigt udvalgsarbejde med henblik på at ligestille landbrugs elever med EFG-elever og lærlinge med hensyn til ferie. Jeg vil gerne medvirke til en undersøgelse af dette problem, men kan i øvrigt henvise til det svar, der blev givet på et spørgsmål fra arbejds-